

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Αἱ ἑορταὶ παρήλθον, ὁ ἕκ τῆς εὐλογίας κίνδυνος ἐλατ-
 τούται ὁσημέραι, τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ λοιπὰ σχολεῖα
 ἐπανελάθον τὰ μαθήματά των, καὶ μόνον τὸ μέγα ἐκπαι-
 δευτήριον τῶν καθημερινῶν διαπληκτισμῶν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ,
 τῶν διαραβδισμῶν, μένει ἀκόμη κεκλεισμένον, καὶ μάτῃν
 τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐγένετο ἀπόπειρα ἐπαναλήψεως
 τῶν μαθημάτων. . . . τὰ ἑποῖα ἢ κοινὴ γνώμη συγκομιζοῦ
 περὶ τοῦ ποιοῦ πολλῶν ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων, κατὰ τὴν
 διάρκειαν τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν.

Τὴν Τετάρτην, καθ' ἣν ὥραν οἱ ὀλίγοι ἀποφασίσαντες νὰ
 παρευρεθῶσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, συνήρχοντο ἐκεῖ, ἢ βροχὴ
 κατέπιπτε βραγδασιώδη, θὰ ἔλεγέ τις ὅτι οἱ λοιποὶ ἀπόν-
 τες, ἀντιπολιτευόμενοι σχεδὸν οἱ πάντες, ὅσοι παρευρισκό-
 μενοι ἐνταῦθα, ἠδύνατο ὑπὸ τὴν αἰγίδα μιᾶς ὀμβρέλας νὰ
 καταφρονήσωσι τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ, ἐθεώρησαν
 δυσώϊον δι' ἑαυτοὺς νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας των
 ὑπὸ τοιαύτην θλιβεράν ἀτμόσφαιραν, μετ' ὅτι βροχὴν,
 ὡς νὰ τοὺς ἐκλαίεν ὁ οὐρανός· εὐκολώτατα καθίσταται τις
 δεισιδάϊμων.

Οἱ συνελθόντες ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἀφοῦ ὁ ἀριθμὸς των δὲν
 ἦτο ἀρκετὸς δι' ὀμιλίαν, περιωρίσθησαν εἰς μερικὰς χειραφίας,
 ὁ κατάλογος οὔτε ἀνεγνώσθη, καὶ ἀπῆλθον. Τελευταῖος πάν-
 των ἀνεχώρησεν ὁ πρωθυπουργός.

Ἀπεχώρησαν διὰ νὰ συνέλθωσιν, ὡς ἐρρέθη, τὴν προσε-
 χῇ Δευτέρῃ. Ἐν τούτοις πολὺ πιθανόν, ὅτι καὶ ἡ Δευτέρα
 θὰ εἶναι μόνον δευτέρα ἀπόπειρα ἀδελφῆ τῆς πρώτης.

Ἀφ' ἑνὸς ὁ προϋπολογισμός, ἐγκαταλειμμένος οὕτω καὶ
 ἡμιτελής ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ, ὡς στέγη οἰκίας τὴν ὅποιαν ἀ-
 φίνουν ἀνοικτὴν μεθ' ὅλην τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ χειμῶνος,
 παρουσιάζει τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀσυγχώρητον εἰς τὰ ὀμ-
 ματά μου, εἰς τῆς ὅποιας τὰς συστηματικὰς ἀργολογίας
 καὶ ἀποχωρήσεις ὀφείλεται ἢ μετέωρος αὕτη κατάστασις·
 ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ λυπηρὰ κατάστασις ἢ κατατρώγουσα ἀπὸ
 τινος τῶν γνησίων ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δικαιολο-
 γεῖ, ἀνεξαρτήτως τῶν παρελθουσῶν αὐτῆς ἐνεργειῶν, τὴν
 σημερινὴν παραζάλην τῆς, ἢ ὅποια βυθίζουσα ἐκείνην εἰς
 πένθημον ἀδράνειαν πρὸ τῆς ὀσημέραι ἀναμενομένης συμφο-
 ρᾶς, τῇ ἀπαγορεύει ἴσως πᾶσαν σκέψιν πρὸς συντέλειαν ἀ-
 παρτίας καὶ ἐναρξίν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων.

Ἐν τούτοις νομίζω ὅτι πολὺ ἀξιοπρεπέστερον καὶ βα-
 θύτερον δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ ἢ ἀντιπολίτευσις τὴν μέριμναν
 καὶ τὸν τερασμὸν αὐτῆς πρὸς τὴν καταδυομένην ὑπαρξίν
 τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός·— ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῆς αἰθούσης τῶν
 συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ἐκτελοῦσα τὸ καθήκον τῆς.

Κουτρούλης.

ΠΟΛΕΜΟΙ

Ὁ κόσμος γιὰ πολέμους σηκώνεται καὶ πάλι,
 ἀναβρασμός ἔστι Δύσι καὶ ἔστιν Ἀνατολή·
 τί μπόραιο θὰ μᾶς ἔλθουν καινούργιαι ἔστο κεφάλι,
 τί ἔχει νὰ τραβήξῃ ἢ καθεμιά φυλή.
 Οἱ Ῥώσοι ἀρμενίζουσι κατὰ τὴν Ἀρμενίαν,
 καὶ ἔστι Θεσσαλονίκη ἢ φίλη μας Αὐστρία.

Μπάμ! μπούμ! ἐπαναστάσεις καὶ μέσ' ἔστιν Ἐρζερούμη
 ἢ Χακικὰτ τρομάζει γι' αὐτὸ κι' ἢ Χαβαδὶς,
 ὁ Ἄρης ἐμπροστὰ σου φουσκώνει σὰν τουλοῦμι,
 καὶ δίχως νὰ τὸ θέλῃς πολέμους τραγουδεῖς.
 Βρόντοι φρικτοὶ ἔστους βρόντους, κανόνια ἔστα κανόνια,
 τσαπράζια ἔστα τσαπράζια, μιλιόνια ἔστα μιλιόνια.

Ὁ οὐρανὸς θολώνει, τὰ γκάζια τρεμοσβύνουν,
 βουὰ σιεπάζουσι πάγων τοὺς παγωμένους Πόλους,
 κι' ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα πειράματα θὰ γίνουσι
 ἔστου Νόρδεμφελδ ἀπάνω τὰς μυδραλιοβόλους.
 Ὁ Νόρδεμφελ! Τί λέξεις. . . τὸ στόμα σου γεμίζει,
 κι' ἀμέσως μπαταρίας καὶ μπόμπες σοῦ θυμίζει.

Παραγγελιαῖς καὶ πάλι καινούργιαι ἔστο Λονδίνον,
 πρὸς τὸ παρὸν θὰ γίνουσι ὡς δύο θωρακωτὰ,
 καὶ ὑστερ' ἄλλα δύο. . . ὦ παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
 ἢ νίκη ἀπὸ τώρα τὸ ἔθνος χαιρετᾷ.
 Ὁ Νόρδεμφελδ' ἔμπροστά μας μετ' ἡμιδραλιοβόλους,
 κι' οἱ Ἀκαμπτοὶ ὀπίσω. . . μωρὲ χαρὰ ἔστους στόλους!

Σίκω λοιπόν άπάνω, άγαπητέ Σουλτάνε,
Και Όσμανιέδες στείλε εις όλαις και εις όλους,
για τους Έρωμιούς, Χαμίτη, ό,τι μπορέσης κάνε,
άν θές να μη άκούσης τας μυδραλιοβόλους.
Στέλλε και όλο στέλλε, μη χάνης εύκαιρία,
άλλοιώς μολών, Σουλτάνε, λαβέ μια μπαταρία.

Έλληνικαίς παντιέραίς με χάρι κυματίζουν
Όστών Μετημφιεσμένων και μη τούς νέους μπάλους,
δαδούχοι Μακεδόνες με ντόμινα γυρίζουν,
κι'άπ'του χορού τούς γύρους βγάζουν στα πόδια κάλους.
Ότου Βιθινού άντάρα, άντάρα και Όστών Αϊμον...
Ότελείωσέ, αρχίζει ή φούρια τών πόλέμων.

Σουρής.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Όλιού Μέλαθρον. Όταν άναγινώσκετε την έπικε-
φαλίδα αυτήν νομίζετε ότι όλοι οι Τρῳες και οι Άχαιοί
και οι Μυρμιδόνες και οι Αίτωλοί και οι Καραγκούνιδες
συνήλθον χθές την έσπέραν εις τόν όμηρικόν οίκον του κ.
Σλήμαν και όρχήσαντο έως τὸ πρωί.

Νομίζετε ακόμη ότι ο Αϊας ο Τελαμώνιος έχόρευσε με
την Έλένην του Μενελάου, ότι ο κ. Σλήμαν έκαμεν ένα
γύρον με την Κλήτεμνήστραν, ότι ο Θεραϊτης διεύθυνε τόν
χορόν, και ότι ο Όδυσσεύς περιεπλανήθη εις τὸ Κοτιλιόν.

Φαντάζεσθε μερικά προστάγματα εις τόν τετράχορον πε-
ρίπου τοιαύτα: "Αμφω σφῶϊ πρόσω! — Τετράδαρ ποιήσατε
κύκλω πέρι κατέλθετε — En avant σφῶς αὐτοὺς! En arriere
σφῶσιρ αὐτοῖς!

Έγκυκλώσατε ἀλλήλους!

Άγαπάται τοὺς έχθροὺς ἡμῶν!

Τώρα θά υποθέσετε και τὰ κοστοῖμ κυκλώπεια και τὰ
άρματα τέθριππα και άσπίδας και τόξα και βέλη και δό-
ρατα και χλαμύδας και πέδιλα και θεοὺς και θεάς και
βόας και τράγους και όλον έν γένει τόν έμνηρικόν κόσμον
και άκρομον συνελθόντα εις του Όλιού τὸ Μέλαθρον.

Τίποτε, τίποτε, καλά μου κυρία, από όλα αυτά.

Όλη ή άρχαϊκή πρόσοψις του μεγάρου του κ. Σλήμαν
είχεν από πρωίας καλυφθῆ υπό ξυλίνου παραπετάσματος,
τόν δέ υπό τās έξωγραφισμένας στοάς χῶρον έσπευσε την
έσπεραν να κυτάλαβῆ ή μουσική τῆς φρουράς. Οι δ' εις όρ-
χιστὴν τε και ήμερόεσσαν άοδὴν τρεψάμενα τέρποντο, μύ-
ρον δ' επί έσπερον έλθειν. Άλλά πρό τούτου ανάγκη να
γνωρίζετε ότι ή συρροή του κόσμου την έσπεραν εκείνην
ήτο έκτακτος, αἱ τσαλέται τών κυριῶν έξόχου καλλισθη-
σίας, άπειροι δέ άδάμαντες και άλλοι πολύτιμοι λίθοι έ-
δίως τών έμογενῶν άπήστραπτον έν τῇ αίθούσῃ του τρωα-
δικου εκείνου μεγάρου, έν ὧ οι ήμέτεροι Άχαιοί οι και Καγ
καρέζοι προσαγορευόμενοι, κόσμῳ τε και εύπρεπέα διακρί-
θησαν.

Η κυρία Σλήμαν έφόρει έσθήτα ροδίνου χρώματος κε
κοσμημένην με λευκάς δαντέλας, τὸ δέ άρχαϊκόν αυτής

παράστημα και ή προς τούς ξένους εύπροσηγορία της προ-
σέθετε αυτή πολλήν χάριν.

Ο κ. Σλήμαν, τόν γνωρίζετε, είναι Γερμανός την γέννησιν,
την καταγωγήν, την γλώσσαν, την μορφήν άκόμη, άλλ' είναι
Έλλην την καρδίαν και τόν νοῦν. Μεθ' όλας τās άρχαιο-
λογικās αὐτου έρεύνας και την άνακομιδὴν τῶσων λειψά-
νων τών άρχαίων Έλλήνων, μεθ' όλον αὐτου τόν έρωτα
πρὸς μίαν παντόφλαν του Άγαμέμνονος ή μίαν καμίζόλαν
τῆς Ανδρομάχης, ίσως τὸ μόνον αὐτου παράπονον είναι
ότι δέν έζη εις τούς χρόνους εκείνους διά να γνωρίσῃ προ-
σωπικῶς τόν Όμηρον. θά τόν είχε λέγει έπιστήθιον φί-
λον του, πολονότι και τώρα τόν άποστηθίζει. Ο κ. Σλή-
μαν λοιπόν μεθ' έλληνικῆς φιλοξενίας φέρεται πάντοτε προς
τούς διασκεδάζοντας έν τῷ Μέλαθρῳ του.

Πολλαι ώραιαι θεότητες—ας τās ονομάσωμεν οὔτω διά
τὸ πρειγραφικόν του πράγματος—έκόσμου τās πολλὰς
του μεγάρου αίθούσας, αἱ δέ σφριγῶται εκείναι ήμίγυμοι
σάρκες, τὰ αναπαλλόμενα στήθη και τὸ κυκλοφοροῦν αίμα,
αναδιδόμενον εις μυρίους συνδυασμούς γλυκυτάτων χρω-
μάτων, ήσαν ίκανά να προξενήσωσι ρίγος και εις τὰ επί
τῆς στέγης έστυλωμένα μαρμάρινα άγάλματα και να μαρ-
μαρώσωσιν άφ' έτέρου τόσα έρωτικά ζεύγη αἰλούρων επί
τῶν γειτονικῶν στεγῶν.

Άλλ' ένῶ ο χορός έγενικεύετο όλονέν, οι δέ μεθυστικοί
τῆς μουσικῆς ήχοι έγαργάλιζον και τούς άπομαχητικώτε-
ρους πόδας, και τούς φιλησυχωτέρους πολίτας, αἰφνιδίως
μία έλληνις άρχαία, άρχαιοτάτη, ένεφανίσθη έν τῷ μέσῳ
τῶν νεωτέρων Έλλήνων!...

Ο χορός πάραυτα έπαυσεν, ή μουσική όλίγον και θά έ-
παίξει τόν ύμνον εις την Άφροδίτην ή και εις την Μέδου-
σαν, οι προσκεκλημένοι ένόμισαν ότι έξηλθεν έκ τῶν υπο-
γειῶν του Όλιού Μέλαθρου, δι' ιδίας άνασκαφῆς, ο δέ Σλή-
μαν έτοιμάζετο να προσφωνήσῃ: Μῆνιν άειδε, θεά, Σλη-
μανάδεω Άχιλλῆος, άλλ' ή παράδοξος γυνή διεσκεδάσεν
όλον την έκπληξιν, τοὺς δ' άμειβομένη προσέφη.

— I am English woman. (Είμαι Έγγλέζα).

Παρήσαν δέ έν τῷ χορῷ τούτῳ Μενελαος, "Εκτωρ, Ά-
γαμέμνων και άλλοι άρματοῶλοι και κλέφται τῶν έμνηρικῶν
χρόνων. Προσέτι παρυσρέθησαν πολλοί έκ του διπλωματι-
κου σώματος, έν οἷς και ο διερμηνεύς τῆς Ιταλικῆς πρεσβείας
Γρατσιάνος.

Τὸν δ' άπαμειβόμενος Μενελαος προσέειπε:

— Γρατσιάνε!

Νῦν μὲν πανσώμεθα μάχης και δηϊαστήτος σήμερα
ύστερον αὐτε μαχαισόμεθα εισόκε δαίμων άμμε διακρίνη δῶφ
δ' έτέροισί γε νίκην.

Τὸν δ' άπαμειβόμενος Γρατσιάνος προσέφη ναπολιτά-
νικα:

— Κάρο Μενελαο νὸν πόσσο καπίρε λα μανιέρα ντι κού
σιέτε κομπαρτάτο βέρσο ντι με, ιν ονι κάζο σι φαράι οὖν
νιουέλα! Άλλ' έδῶ παρενέσῃ ο οικόδεσπότης, άπεμάκρυ-
νε τούς διαμαχομένους και έπανέφερε την τάξιν.

Μετὰ και τὸ έπεισόδιον τούτο, ο χορός επανέκτησε την
πρώτην αὐτου άκυποδιαν και έστροβιλίζοντο πάντες και
πάσαι και πάντα τὰ έν τῷ Όλιῳ Μέλαθρῳ, καθώς φύλλα
ξηρά περιδινόμενα υπό άνεμοστροβίλου. Και παρήρχοντο
ή μία κατόπιν τῆς άλλης αἱ ώραιότητες εκείναι, και άπή-
στραπτον ο εις μετὰ τόν άλλον οι άδάμαντες, και ένόμιζες